

EDITORIAL

Trobareu en aquest butlletí l'habitual ressenya legislativa, així com un comentari jurisprudencial, a càrrec d'Eva Comellas, sobre el reconeixement de serveis prestats en una empresa privada que gestiona serveis públics.

LEGISLACIÓ

REAL DECRETO-LEY 1/2025, DE 28 DE ENERO, POR EL QUE SE APRUEBAN MEDIDAS URGENTES EN MATERIA ECONÓMICA, DE TRANSPORTE, DE SEGURIDAD SOCIAL, Y PARA HACER FRENTE A SITUACIONES DE VULNERABILIDAD ([accés al text](#))

Aquest *Real Decreto-ley* introdueix algunes de les mesures que [es van derogar en no convalidar-se el Real Decreto-Ley 9/2024, de 23 de diciembre](#). Us en destaquem l'art. 66, que té efectes econòmics des d'1 de gener de 2025 (DF 9a):

- Les bases mínimes de cotització s'incrementaran automàticament en el mateix percentatge del salari mínim interprofessional (SMI), incrementat en un sisè. No es regula la pròrroga de l'SMI de 2024 per a 2025, com es contemplava en el derogat *Real Decreto-ley 9/2024*, tot i que s'ha emès un Criteri Interpretatiu, comentat en aquest butlletí.
- Les bases màximes de cada categoria professional i el topall màxim de les bases de cotització es fixen aplicant el percentatge previst per a la revaloració de pensions (que ha estat del 2,8 %), al que cal sumar aquell establert a la DT 38a LGSS (1,2 % fix). Això ha suposat que el topall màxim de la base de cotització s'incrementi un 4 % i assoleixi els 4.909,50 euros mensuals, des dels 4.720,50 anteriors.
- La cotització del mecanisme d'equitat intergeneracional serà del 0,80 %: 0,67 % a càrrec de l'ocupador i 0,13 % a càrrec del treballador.
- Com a novetat per a aquest any, des de l'1 de gener de 2025, d'acord amb el que disposa l'art. 19 bis (cotització addicional de solidaritat) i la DT 42ª LGSS (percentatges a aplicar cada any des de 2025 fins a 2045), s'ha d'efectuar una cotització per l'import de les retribucions a què es refereix l'art. 147 LGSS (sobre bases de cotització), que superi l'import de la base màxima de cotització establerta per a les persones treballadores per compte aliè del sistema de Seguretat Social a qui s'apliqui aquest article:

Any 2025	Retribucions des de base màxima fins al 10 % addicional de la base màxima	Retribucions des del 10 % addicional de la base màxima fins al 50 % addicional de la base màxima	Retribucions superiors al 50 % addicional de la base màxima
	Tipus de cotització: 0,92 %	Tipus de cotització: 1 %	Tipus de cotització: 1,17 %

CRITERIO INTERPRETATIVO 1/2025, DE LA DIRECCIÓN GENERAL DE TRABAJO, SOBRE LAS CONSECUENCIAS DE LA DEROGACIÓN DE LA PRÓRROGA DE LA VIGENCIA DEL REAL DECRETO 145/2024, DE 6 DE FEBRERO, POR EL QUE SE FIJA EL SALARIO MÍNIMO INTERPROFESIONAL PARA 2024 ([accés al text](#))

S'hi afirma que mentre no es fixi el valor de l'SMI per a 2025, cal entendre que:

- La desaparició de la pròrroga de l'SMI de 2024 no afecta els contractes ja vigents, sense que pugui reduir-se la quantia del salari sobre la base de qualsevol relació que aquest tingués amb l'SMI.
- Pel que fa a les noves contractacions que es produeixin durant el període en què l'SMI no compti amb una pròrroga expressa, no s'haurien de prendre referències salarials inferiors a l'SMI vigent durant 2024.
- La fixació de salaris per sota d'aquest llindar tampoc no seria possible mitjançant l'ús d'instruments com el *ius variandi* empresarial, les modificacions substancials de les condicions de treball o les inaplicacions de convenis col·lectius.

LEY ORGÁNICA 1/2025, DE 2 DE ENERO, DE MEDIDAS EN MATERIA DE EFICIENCIA DEL SERVICIO PÚBLICO DE JUSTICIA ([accés al text](#))

Entre moltes novetats d'interès us en destaquem les següents, les quals entren en vigor el 3 de abril de 2025:

- El Capítol I del Títol II regula els mitjans adequats de solució de controvèrsies per via no jurisdiccional. No obstant això, l'art. 3.2 de la Llei, relatiu a l'àmbit d'aplicació, exclou del que disposa aquest títol les matèries laboral, penal i concursal, així com els assumptes de qualsevol naturalesa, amb independència de l'ordre jurisdiccional davant del qual hagin de tramitar-se, en els quals una de les parts sigui una entitat pertanyent al sector públic. D'altra banda, la DF 31a regula els mitjans de solució de controvèrsies quan l'Administració en sigui part, establint que el Govern (estatal) ha d'elaborar i presentar a les Corts Generals, en el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei que atengui, en l'àmbit administratiu, als mitjans de solució de controvèrsies quan una de les parts sigui l'Administració.
- S'afegeix una nova lletra, la k), a l'apartat 1 de l'art. 19 de la *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contenciosa-administrativa*, en virtut de la qual els sindicats estan legitimats per actuar, en nom i interès del personal funcionari i estatutari afiliat a ells que així ho autoritzi, en defensa dels seus drets individuals, i recau sobre aquests afiliats els efectes d'aquella actuació. A aquest efecte, l'art. 45.2 afegeix la lletra e), que disposa que s'ha d'acompanyar a l'escrit d'interposició del recurs contenciós administratiu el document o documents que acreditin l'afiliació d'aquest personal i l'existència de comunicació per part del sindicat a l'afiliat de la voluntat d'iniciar el procés, així com l'autorització expressa de l'afiliat al sindicat per a aquesta iniciació.
- Es modifica l'art. 7.e) de la *Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio*, que disposa l'exempció de les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador en la quantia establerta amb caràcter obligatori a l'ET: s'afegeix expressament que les indemnitzacions acordades en conciliació administrativa no es consideraran establertes per conveni, pacte o contracte, de manera que permeti beneficiar-se de l'exempció. A més, es manté que en els supòsits d'acomiadaments col·lectius o per causes objectives, la part exempta no pot superar els límits estipulats per a l'acomiadament improcedent, amb un límit màxim de 180.000 euros.
- S'afegeix una nova DA (la 11a) a la *Ley 23/2015, de 21 de julio, Ordenadora del Sistema de Inspección de Trabajo y Seguridad Social*. Els membres del Cos superior d'inspectors de treball i seguretat social i del Cos de subinspectors laborals poden dur a terme activitats de conciliació, mediació i arbitratge en vagues i d'altres conflictes laborals aliens a la funció inspectora. Aquestes activitats s'exceptuen del règim d'incompatibilitats previst a la [Ley 53/1984, de 26 de diciembre, de incompatibilidades al servicio de las Administraciones públicas](#).

REAL DECRETO 1248/2024, DE 10 DE DICIEMBRE, POR EL QUE SE MODIFICA EL REAL DECRETO 818/2021, DE 28 DE SEPTIEMBRE, POR EL QUE SE REGULAN LOS PROGRAMAS COMUNES DE ACTIVACIÓN PARA EL EMPLEO DEL SISTEMA NACIONAL DE EMPLEO ([accés al text](#))

S'hi afegixen, dins del programa per evitar la discriminació per raó d'edat (art. 75), els projectes destinats a la millora de l'ocupabilitat i la inserció laboral de persones joves aturades menors de 30 anys, bé mitjançant la seva contractació per a una primera experiència professional a les administracions públiques, bé mitjançant la seva contractació, tant en el sector públic com en el privat, en projectes que contribueixin a incrementar la competitivitat de la recerca i la innovació. Les seves característiques es desenvolupen en els nous arts. 76.bis i 76.ter.

LEY 6/2024, DE 20 DE DICIEMBRE, PARA LA MEJORA DE LA PROTECCIÓN DE LAS PERSONAS DONANTES EN VIVO DE ÓRGANOS O TEJIDOS PARA SU POSTERIOR TRASPLANTE ([accés al text](#))

A banda de les novetats en el Codi bàsic sobre les quals us vam donar compte a l'[Actualització núm. 120](#), s'ha modificat diversa normativa de Seguretat Social d'altres col·lectius de personal funcionari, de manera que per al personal al servei de l'Administració de justícia i les Forces armades es considera situació especial d'incapacitat temporal aquella en què es trobi el personal donant d'òrgans o teixits per al seu trasplantament.

REAL DECRETO-LEY 11/2024, DE 23 DE DICIEMBRE, PARA LA MEJORA DE LA COMPATIBILIDAD DE LA PENSIÓN DE JUBILACIÓN CON EL TRABAJO ([accés al text](#))

Es modifica el *Real Decreto Legislativo 670/1987, de 30 de abril, por el que se aprueba el texto refundido de Ley de Clases Pasivas del Estado*, en un sentit similar a la LGSS, respecte de la qual us vam informar també a l'[Actualització núm. 120 del Codi bàsic](#), quant a una flexibilitat major per compatibilitzar la pensió de jubilació amb el treball.

LEY 7/2024, DE 20 DE DICIEMBRE, POR LA QUE SE ESTABLECEN UN IMPUESTO COMPLEMENTARIO PARA GARANTIZAR UN NIVEL MÍNIMO GLOBAL DE IMPOSICIÓN PARA LOS GRUPOS MULTINACIONALES Y LOS GRUPOS NACIONALES DE GRAN MAGNITUD, UN IMPUESTO SOBRE EL MARGEN DE INTERESES Y COMISIONES DE DETERMINADAS ENTIDADES FINANCIERAS Y UN IMPUESTO SOBRE LOS LÍQUIDOS PARA CIGARRILLOS ELECTRÓNICOS Y OTROS PRODUCTOS RELACIONADOS CON EL TABACO, Y SE MODIFICAN OTRAS NORMAS TRIBUTARIAS ([accés al text](#))

Destaca la DA 2a, que regula una bonificació per contractacions en entitats esportives no professionals sense ànim de lucre, del 100 % de la quota empresarial per contingències comunes, pels treballadors al seu servei que actuïn com a entrenadors o monitors dedicats a la formació, preparació o entrenament de persones menors de 18 anys.

LEY 5/2024, DE 8 DE NOVIEMBRE, BÁSICA DE BOMBEROS FORESTALES ([accés al text](#))

RESOLUCIÓN DE 27 DE DICIEMBRE DE 2024, DE LA DIRECCIÓN GENERAL DE ORDENACIÓN DE LA SEGURIDAD SOCIAL, POR LA QUE SE ESTABLECEN LOS TÉRMINOS PARA LA APLICACIÓN A LAS MUTUAS COLABORADORAS CON LA SEGURIDAD SOCIAL DE LOS COEFICIENTES PARA LA GESTIÓN DE LA PRESTACIÓN ECONÓMICA DE INCAPACIDAD TEMPORAL DERIVADA DE CONTINGENCIAS COMUNES ([accés al text](#))

SENTÈNCIES

RECOINEIXEMENT DE SERVEIS PRESTATS EN EMPRESA PRIVADA QUE GESTIONA SERVEIS PÚBLICS

STS de 10 de juliol de 2024, recurs 4476/2023 ([accés al text](#))

Comentada per Eva Comellas

En aquesta sentència l'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència es centra en l'[art. 1 de la Ley 70/1978, de 26 de diciembre, de reconocimiento de servicios previos en la Administración Pública](#). El TS ha de determinar si a efectes del còmput de triennis, s'han de reconèixer els serveis prestats en una empresa privada que és adjudicatària de la gestió del servei públic sanitari. S'ha de tenir en compte que l'art. únic. 2 de la *Ley 15/1997, de 25 de abril, sobre habilitación de nuevas formas de gestión del Sistema Nacional de Salud* admet la possibilitat que la prestació i gestió dels serveis sanitaris i sociosanitaris es dugui a terme a través d'entitats privades.

La interessada és infermera amb nomenament temporal dels serveis de salut d'una administració autonòmica, i va sol·licitar el reconeixement dels serveis prestats amb anterioritat en un hospital universitari gestionat per una entitat mercantil mitjançant concessió administrativa. La sol·licitud fou desestimada per silenci administratiu, però en procediment contenciós es va estimar el recurs per ella presentat. Ara és l'Administració qui recorre en cassació.

L'Administració fonamenta el seu recurs en el fet que una entitat mercantil no és una administració pública i per tant queda fora de l'abast de l'art. 1 de la *Ley 70/1978*. En aquest sentit cita la STS de 16 de gener de 1998, així com l'art. 2 de la *Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas* (LPAC) i l'art. 2 de la *Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público* (LRJSP), que deixen fora de la definició d'Administració pública les entitats mercantils de dret privat.

Per contra, la interessada aporta dues sentències en què el TS va reconèixer els serveis prestats en entitats subjectes al dret privat: en un cas, es tractava d'una clínica privada acreditada per l'Administració sanitària per a realitzar la formació dels Metges Interns Residents (MIR), i en l'altre, d'un hospital gestionat per un consorci sanitari públic amb participació privada.

El TS parteix del fet que efectivament la *Ley 70/1978* no inclou els serveis prestats en entitats de dret privat als efectes de reconeixement de triennis. Però a continuació raona que allò determinant en aquests supòsits no és tant la naturalesa (pública o privada) de l'entitat gestora del centre hospitalari -que pot ser rellevant a altres efectes, diu- sinó la naturalesa pública del servei sanitari prestat als usuaris. I reflexiona que la delimitació del que s'ha d'entendre per Administració pública experimenta certes variacions entre lleis administratives, de manera que la *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa*, la *Ley 9/2017, de 8 de noviembre, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014* o la *Ley 47/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria*, per exemple, no coincideixen exactament amb la definició d'Administració Pública que fan la LPAC i la LRJSP.

D'acord amb el que s'ha exposat, el TS resol que el temps treballat per a una empresa adjudicatària del servei públic sanitari pot ser tingut en compte a efectes del reconeixement de serveis previs a l'Administració Pública regulat a l'art. 1 de la *Ley 70/1978*.

L'element clau d'aquesta sentència és que la decisió no queda limitada per la clàssica diferenciació entre la naturalesa pública o privada de l'entitat en la qual es presten els serveis, sinó que posa el focus en el caràcter públic dels serveis prestats. Més enllà de la literalitat d'una llei que data del 1978, el TS s'inclina per una interpretació material del dret que té en compte la realitat actual.

El punt final d'aquesta sentència és un punt i seguit per al plantejament de noves qüestions. Per exemple, caldrà veure si aquests arguments són traslladables a altres sectors on el servei públic admet també la gestió i prestació per part d'entitats

privades. O si els serveis prestats en aquestes entitats acabaran tenint el mateix reconeixement que els prestats en les entitats públiques en altres àmbits de la funció pública, tals com la selecció o la carrera.